

POSTANOWIENIE

Dnia 4 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie skazanego **R. K.**
skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inn.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. II AKa 500/24,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
z powodu jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Skazany R. K. wniósł - na podstawie art. 540 §1 pkt 2 k.p.k. - o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. II AKa 500/24, mocą którego, po uwzględnieniu apelacji prokuratora, został zmieniony m.in. pkt 15 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 lutego 2024 r., sygn. V K 40/20, w którym orzeczono od oskarżonych R. K. i T. K. 1. tytułem przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w części, kwoty po 15 000 zł, przez podwyższenie kwoty przepadku równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa opisanego w pkt 13 do kwoty 47 297,25 zł wobec każdego z oskarżonych. Skazany

podniósł, że rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego czyni ten wyrok oczywiście niesprawiedliwym, nakładając na niego surowszą odpowiedzialność karną, niż tę którą powinien ponieść. W przekonaniu wnioskodawcy ów przypadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa powinien zostać podzielony na 3 sprawców, a więc z uwzględnieniem udziału we wskazanych korzyściach także D. K. , potwierdzonego jego wyjaśnieniami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 lutego 2024 r., sygn. V KK 40/20 wynika, że przypadek równowartości korzyści pochodzącej z przestępstwa (objęty wnioskiem o wznowienie) został orzeczony w związku ze skazaniem R. K. i T. K. 1. za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt V aktu oskarżenia) popełniony w dniach 4-5 października 2017 r. w B. lub jej okolicy, polegający na wprowadzeniu do obrotu 10,8 kg ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 22.050 euro oraz usiłowaniu wprowadzenia do obrotu środka odurzającego w postaci 0,5 kg ziela konopi innych niż włókniste.

Nadto tym wyrokiem R. K. , T. K. i D. K. zostali uznani za winnych popełnienia przestępstwa z art. 63 ust. 3 i 2 w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2017 r. do stycznia 2018 r. w G. w H. uprawiali konopie, po czym wytworzyli z nich - w kolejnych miesiącach wskazanego okresu działania - łącznie nie mniej niż 27,362 kg ziela konopi innych niż włókniste będącego gotowym środkiem odurzającym, a ponadto we wskazanym okresie uprawiali konopie w ilości 196 krzaków mogące dostarczyć nie mniej niż 8,4583 kg środka odurzającego (pkt 7 wyroku sądu pierwszej instancji).

Uwzględnienie powyższych ustaleń powoduje, że podwyższenie na mocy wyroku sądu odwoławczego kwoty przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa dotyczyło przestępstwa, którego popełnienie zostało przypisane wyłącznie skazanemu R. K. i T. K. . Faktu popełnienia tego przestępstwa skazany nie kwestionuje. Było to przestępstwo inne od tego przypisanego w pkt 7 wyroku sądu pierwszej instancji, którego dopuścili się wspólnie R. K. , T. K. i D. K. .

Z tego powodu nie może być mowy o jakimkolwiek pokrzywdzeniu skazanego rozstrzygnięciem sądu odwoławczego i ponoszeniu przez niego niezasłużonej surowszej odpowiedzialności karnej.

Wobec takiej treści wniosku skazanego o wznowienie, nie uwzględniono jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie.

Zatem wobec wskazanych okoliczności, należało odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie pochodzącego od skazanego jako oczywiście bezzasadnego.

[J.J.]

[a.ł.]